

[Statsministeren.]

„... og jeg er ene Indehaver af dette Firma — var paa et vist Tidspunkt inde i en Risiko paa op imod 400 000 Kr. — i hvert Fald paa over 350 000 Kr. Mit Firma havde for denne Risiko ingen anden Sikkerhed end den, der laa i den forventede Fangst, i de Fangstredskaber, vi havde købt, og den Sikkerhed, Andelselskabet „Isvirki“ som saadant kunde yde — ærede Medlemmer kan jo tage denne Sikkerhed for, hvad de vil. Mit Firmas Tilgodehavende er i Dag 55 000 Kr. hos „Isvirki“s Sildeekspedition, og „Isvirki“s øvrige Forpligtelser overfor dette Foretagende indskrænker sig til 50 000 Kr., vedrørende en Veksel, som jeg har diskonteret, og som altsaa for saa vidt kan lægges til mit Tilgodehavende, hvis „Isvirki“ ikke indfrier den. Den samlede Gæld, der hviler paa Ekspeditionen, er altsaa ca. 105 000 Kr. Heroverfor staar som Sikkerhed $\frac{1}{3}$ af Fangsten, nemlig ca. 6 500 Tdr. Sild, og endvidere alle Redskaberne.“

Jeg tilføjer, at Staten, saaledes som Hr. Hendriksen allerede den Gang sagde, ikke havde nogen juridisk Forpligtelse med Hensyn til de Udlæg, som Hr. Hendriksen havde gjort; men Staten havde efter min Mening en moralsk Forpligtelse til at dække Udlæget, som var ydet i Tillid til Foretagendet og i den Tro, at Hr. Hendriksen gjorde Staten en Tjeneste ved at bidrage til et godt Forløb af denne Ekspedition, som kunde faa megen Betydning for det paagældende Andelsselskab paa Færøerne.

Det Overslag, der forelaa, var tiltraadt af Hr. Hendriksen, og han udtalte i Finansudvalget saavel som her i Salen den Formodning, at dette om ikke helt saa dog saa nogenlunde vilde holde. Men det holdt altsaa ikke, hvilket jo i høj Grad skyldtes det Omslag i Verdenskonjunkturen, der nu og da indtræder, ikke mindst i Fiskeforretningen. Jeg kan ikke se nogen som helst Grund til Beklagelse over, at Varerne blev solgt paa lovlig Maade, saaledes at Hr. Hendriksen fik Dækning for sit Udlæg ved Hjælp af de Varer, der, som han altsaa allerede i Oktober 1931 her omtalte, laa som Dækning for det Tilgodehavende, han havde. Rigsdagen undgik altsaa at tage Stilling til Spørgsmaalet om, hvorvidt Staten havde nogen moralsk Forpligtelse til at paatage sig denne Udgift. Og saa synes jeg i øvrigt, det ærede Medlem bør ophøre med saadan Mistænkeliggørelse, som han i denne Sag har præsteret, ganske uberettiget.

Det ærede Medlem spurgte saa om

Statens øvrige Resultat af „Isvirki“ og af Driften af de Skibe, der hørte til Foretagendet. Det turde formentlig ikke være det ærede Medlem ubekendt, at „Isvirki“s Affærer er optaget til Konkursbehandling, og jeg har som Følge deraf ikke noget Kendskab til Sagens Gang.

Hvad angaar Transportskibet „Th. Stauning“, er dette overtaget af Finansministeriet. Dr. Knud Rasmussen chartrede Skibet til sin sidste Grønlandsekspedition og anmodede om, at det ogsaa under denne Ekspedition maatte gaa under det Navn, som det havde faaet af Færingerne. Saa vidt jeg ved, er det vendt hjem til Danmark og er formentlig atter af Finansministeriet anbragt i en dertil egnet Havn. Det ærede Medlem vil jo vide, hvor det befinder sig; jeg tænker, det er ude i Flaadens Leje eller saadant et Sted, det er henlagt. For nogle Dage siden var her en Repræsentant for et stort Eksportfirma, som ønskede at leje eller maaske købe Skibet; han blev henvist til Finansministeriet. Om Sagens øvrige Stilling vil Finansudvalget fra Finansministeriet kunne faa de Oplysninger, der er at give. Denne Sag har jo ikke noget Tilhørsforhold hos Søfartsministeriet, efter at det er blevet en ren Administration af nogle Fordringer.

Af den autoriserede Revisor, som før har revideret Selskabets Regnskaber, er der paa min Foranledning udarbejdet en Redegørelse angaaende „Isvirki“ og angaaende Sildeekspeditionen. Finansudvalget har tidligere faaet alle Oplysninger, som forefandtes, og vil, om det ønskes, ogsaa kunne faa disse Oplysninger, som, da de rummer et betydeligt Bilagsmateriale, og i øvrigt er paa et halvt Hundrede maskinskrevede Sider, neppe egner sig til Oplæsning her. De to store Driftslaan, der er ydet Selskabet, og som jo i særlig Grad har Interesse, er ydet med Tilslutning fra alle Partier efter Samraad med Finansudvalget.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen forsøgte i Gaar at holde en stor Tale, i alt Fald var den lang, I den beskæftigede det ærede Medlem sig med en Række ligegyldige Ting, som jeg ikke skal opholde mig ved, men ogsaa med Grønland, og jeg finder det under Hensyn til denne Sags Betydning nødvendigt at gøre et Par Bemærkninger dertil. Han gav et fuldkommen misvisende Referat af det, han havde studeret sig til, siden han talte første Gang og intet vidste om Grønland, og han opgav i Aftes nogle fuldkommen fantastiske Tal paa Indtægter og Udgifter ved Grønland, hvis Oprindelse jeg ikke rigtig forstaar.